

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Filipa Dienstbiera, soudce zpravodaje Václava Štencla a soudkyně Veroniky Juříčkové v právní věci žalobce: **Stop tunelům, z.s.**, sídlem Na Valech 3, Ústí nad Labem, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10, **za účasti:** RotaGroup a.s., sídlem Na nivách 956/2, Praha 4, zastoupená Mgr. Františkem Korbelem, Ph.D., advokátem, sídlem Na Florenci 2116/15, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 12. 2023, č. j. MZP/2023/221/1167, o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 27. 1. 2025, č. j. 16 A 1/2024-111,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost osoby zúčastněné na řízení **se zamítá**.
- II. Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení případu

[1] Krajský úřad Ústeckého kraje rozhodnutím ze dne 29. 6. 2023, č. j. KUUK/860408/2023, povolil při provádění a užívání staveb v rámci záměru „Průmyslový park Chlumec“ výjimku ze zákazů škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje, rušit, neúmyslně zraňovat či usmrctvat jedince druhů ještěrka obecná (*Lacerta agilis*)

a prskavec větší (*Brachinus crepitans*) nebo poškozovat či přemísťovat vývojová stádia těchto druhů nebo jimi užívaná sídla, dále ze zákazů škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje, rušit jedince druhů křepelka polní (*Coturnix coturnix*), ťuhýk obecný (*Lanius colurio*), bramborníček černohlavý (*Saxicola torquata*) či poškozovat jimi užívaná sídla, a to za podmínek stanovených v daném rozhodnutí. Odvolání žalobce podané proti tomuto rozhodnutí žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

[2] Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce správní žalobou, které Krajský soud v Ústí nad Labem v záhlaví označeným rozsudkem vyhověl, rozhodnutí žalovaného zrušil pro nepřezkoumatelnost a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Dospěl k závěru, že se žalovaný nevypořádal s odvolacími námitkami týkajícími se 1) nedostatku podkladů pro tvrzení o stavu populace ještěrky obecné v dané lokalitě, 2) nesprávně zjištěného skutkového stavu ohledně vzniku 340 pracovních míst, čímž byl odůvodňován veřejný zájem na výstavbě záměru, 3) nesprávného dovozování existence veřejného zájmu na realizaci záměru z jeho souladu s funkčním využitím plochy v územním plánu a zásadách územního rozvoje, 4) neposouzení převahy veřejného zájmu sociálního a ekonomického charakteru nad zájmem na ochraně zvláště chráněných druhů.

II. Kasační stížnost a vyjádření účastníků

[3] Osoba zúčastněná na řízení (dále též „stěžovatelka“) podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, v níž namítá, že žalobce uplatnil námitky, které byly opakovaně řádně přezkoumány a vyvráceny ze strany krajského úřadu i žalovaného. Žalovaný nepochybil, jestliže se ztotožnil s odůvodněním prvostupňového rozhodnutí a odkázal na ně. Předmětem přezkumu v řízení o odvolání byly obsahově totožné námitky jako v řízení prvostupňovém i předchozím odvolacím řízení. Údajné nedostatečné vypořádání dílčích argumentů nemohlo mít vliv na věcné posouzení a nemohlo zasáhnout do veřejných subjektivních práv žalobce. Závěry správních orgánů jsou zřejmé z podkladů a skutkových zjištění, které jsou součástí spisu. Krajský soud se nedůvodně a v rozporu se zákonem odchýlil od závěrů vyslovených v jeho předchozím rozsudku. V něm potvrdil, že žalovaný nepochybil, jestliže se v předchozím rozhodnutí o odvolání ztotožnil se závěry krajského úřadu ohledně posouzení převahy veřejných zájmů a na toto odůvodnění pouze odkázal. V rozporu s tímto závěrem krajský soud označil totožné odůvodnění vypořádání této námitky za nepřezkoumatelné.

[4] Žalobce ve svém vyjádření ke kasační stížnosti rekapituluje své námitky, které uplatnil v prvostupňovém správním řízení a následně v odvolání, a zdůvodňuje, proč se jednalo o námitky relevantní. Souhlasí s krajským soudem, že žalovaný na odvolací námitky konkrétně nereagoval.

[5] Žalovaný se vyjadřuje tak, že žalobou napadené rozhodnutí odůvodnil přezkoumatelně, postupoval v souladu s právními předpisy, zjistil skutečný stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, opatřil si dostatečné podklady, zjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a provedl volné hodnocení důkazů.

pokračování

Podstatné otázky podle něj byly dostatečně vypořádány jak v prvostupňovém rozhodnutí, tak v žalobou napadeném rozhodnutí.

[6] Stěžovatelka v replice uvádí, že krajský úřad v rámci posouzení míry ohrožení ještěřky obecně posoudil všechny rozhodné skutečnosti a rozhodnutí o výjimce řádně odůvodnil. Ke všem rozhodným skutečnostem měl žalobce možnost se vyjádřit. Jeho argumentace ohledně nesrovnalosti v počtu vzniklých pracovních míst je účelová a nemá vliv na posouzení merita věci. Soulad záměru s územně plánovací dokumentací byla pouze jedním z posuzovaných aspektů a krajský úřad s tím související námitku dostatečně vypořádal. Správní orgány nepochybily ani při hodnocení převahy veřejných zájmů na realizaci záměru a doložení jejich naléhavosti.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud kasační stížnost posoudil a dospěl k závěru, že není důvodná.

[8] Nejprve se Nejvyšší správní soud zabýval námitkou, že se krajský soud nedůvodně odchýlil od svého předchozího rozsudku v hodnocení přezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí v části týkající se posouzení převahy veřejných zájmů.

[9] V předchozím rozsudku ze dne 30. 5. 2022, č. j. 16 A 62/2020-73, kterým krajský soud rušil rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 4. 2020, č. j. MZP/2020/530/161, krajský soud shledal toto rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nevypořádání odvolacích námitek. V případě hodnocení převahy jiného veřejného zájmu nad zájmem ochrany přírody však neshledal, že by bylo odůvodnění napadeného rozhodnutí nedostatečné. Poukázal na to, že se žalovaný příпустně ztotožnil s prvostupňovým rozhodnutím (ze dne 19. 11. 2019, č. j. KUUK/150448/2019), na které odkázal. V této části proto neshledal rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelným.

[10] V návaznosti na tento rozsudek žalovaný prvostupňové rozhodnutí ze dne 19. 11. 2019 zrušil svým rozhodnutím ze dne 13. 6. 2022, č. j. MZP/2022/530/859, věc vrátil krajskému úřadu k dalšímu řízení a zavázal jej k tomu, aby se vypořádal s odvolacími námitkami. Krajský úřad vydal dne 29. 6. 2023 nové prvostupňové rozhodnutí a stěžovatelka má za to, že převahu jiného veřejného zájmu nad zájmem ochrany přírody a krajiny krajský úřad odůvodnil shodně a shodně se s navazující odvolací námitkou vypořádal i žalovaný. Nejvyšší správní soud však má za to, že mezi původním a novým rozhodnutím krajského úřadu, stejně jako mezi původním a novým rozhodnutím žalovaného existují relevantní rozdíly.

[11] Krajský soud v napadeném rozsudku posuzoval přezkoumatelnost jiného rozhodnutí než ve svém předchozím rozsudku. Odlišnost obou rozhodnutí přitom byla celková, nikoliv pouze v jejich označení. Rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 4. 2020 obsahovalo na zhruba dvou z pěti stran reakci na odvolací námitky, v jejímž rámci žalovaný opakovaně uvedl, že postup krajského úřadu byl správný (žalovaný tedy vyslovil věcný souhlas s hodnocením krajského úřadu). Nové rozhodnutí ze dne 29. 6. 2023 žalovaný koncipoval odlišně. Z šestnácti stran textu představuje zhruba dvanáct stran přímou citaci vyjádření stěžovatelky

k podanému odvolání, na které navazuje věta žalovaného „S obdrženým vyjádřením právního zástupce žadatele se ministerstvo rámcově ztotožňuje.“ Následně se na celé jedné straně textu žalovaný vyjadřuje postupně k jednotlivým odvolacím námitkám. K odvolacím námitkám týkajícím se mimo jiné posuzování převahy veřejného zájmu žalovaný uvádí: „Krajský úřad se otázkou naplnění zákonných předpokladů pro povolení výjimek ze zákazů dle § 56 zákona u zvláště chráněných druhů včetně druhů evropsky chráněných podrobně zabýval v napadeném rozhodnutí a v tomto směru považuje ministerstvo napadené rozhodnutí za dostatečně odůvodněné a srozumitelné.“ Z obsahu nového rozhodnutí ze dne 29. 6. 2023 tak nelze mít ani za to, že by se žalovaný ztotožnil se závěry krajského úřadu, tj. že by je považoval za věcně správné a zákonné. Citovaná pasáž vyjadřuje pouze to, že žalovaný považuje v této části rozhodnutí krajského úřadu za přezkoumatelné.

[12] Částečně odlišná jsou také obě rozhodnutí krajského úřadu. Pasáž v obou rozhodnutích shodně označená „K převaze veřejného zájmu na realizaci záměru nad zájmem ochrany přírody (§ 56 odst. 1 věta první)“ obsahuje v rozhodnutí ze dne 19. 11. 2019 nejprve pět odstavců popisujících důvody pro umístění stavby a následně pět odstavců obsahujících hodnocení převahy veřejného zájmu. Nové rozhodnutí ze dne 29. 6. 2023 v této pasáži obsahuje jeden odstavec popisující přínos záměru a následně pět odstavců obsahujících obdobné hodnocení převahy veřejného zájmu jako původní rozhodnutí. Ačkoliv obě rozhodnutí obsahují takřka shodný závěrečný odstavec o převaze veřejného zájmu na realizaci záměru, ten je uvozen větou: „Ze shora uvedených skutečností je zřejmé, že [...]“. Pouze shodně vyjádřený závěr nelze vnímat jako shodně (a tudíž opět dostatečně) provedené hodnocení téže otázky, jestliže vychází z odlišných vstupních úvah popisujících (resp. hodnotících), v čem spočívá veřejný zájem na realizaci záměru. Rozhodnutí ze dne 29. 6. 2023 navíc krajský úřad vydal na základě aktualizace žádosti stěžovatelky ze dne 27. 9. 2022.

[13] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že závěr krajského soudu o nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí v části týkající se posouzení převahy veřejných zájmů, není s ohledem na odlišnosti prvostupňových i odvolacích rozhodnutí v rozporu s jeho předchozím rozsudkem ze dne 30. 5. 2022. Tento rozsudek nijak nezavazoval krajský soud v tom, jak bude hodnotit přezkoumatelnost nově vydaného rozhodnutí žalovaného.

[14] Nejvyšší správní soud se proto dále zabýval tím, zda jsou závěry krajského soudu o nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí správné.

[15] Krajský soud shledal žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným z důvodu nevypořádání čtyř odvolacích námitek. Stěžovatelka tento závěr zpochybňuje a ve vztahu ke všem čtyřem odvolacím námitkám uplatňuje obdobnou argumentaci: žalovaný podle ní přípustně odkázal na prvostupňové rozhodnutí, v němž byly tyto námitky vypořádány, jednalo se o dílčí argumenty, které nemohly mít vliv na věcné posouzení, a závěry správních orgánů jsou zřejmé z podkladů.

[16] Obecně platí, že nevypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí o opravném prostředku se všemi uplatněnými námitkami, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí spočívající v nedostatku jeho důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní;

pokračování

dále jen „s. ř. s.“]. Z ustálené judikatury správních soudů totiž vyplývá, že z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti přdestřené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2007, č. j. 3 As 4/2007-58, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS, nebo ze dne 8. 4. 2004, č. j. 4 Azs 27/2004-74). Nestačí proto, pokud správní orgán při vypořádávání se argumentací účastníka pouze konstatuje, že ji považuje za nesprávnou, neuvede-li, v čem (tj. v jakých konkrétních aspektech, resp. důvodech právních či případně skutkových) tato nesprávnost spočívá (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2013, č. j. 5 Afs 44/2012-19).

[17] Nepřezkoumatelnost rozhodnutí však není závislá na subjektivní představě o tom, jak podrobně by měl být rozsudek odůvodněn. Jedná se o objektivní překážku, která soudu znemožňuje přezkum napadeného rozhodnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2014, č. j. 3 As 60/2014-85). Za nepřezkoumatelné proto nelze správní rozhodnutí považovat pouze proto, že neobsahuje detailní odpověď na každé tvrzení. Zpravidla postačuje, jsou-li vypořádány základní námitky účastníka řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008-13).

[18] Odvolací správní orgán se také nutně nemusí podrobně vypořádávat s otázkami, které již byly zcela zodpovězeny správním orgánem prvostupňovým, pokud se s jejich posouzením ztotožňuje; za takové situace stačí, pokud na konkrétní pasáže rozhodnutí správního orgánu prvního stupně s osvojující poznámkou odkáže (viz například rozsudky ze dne 27. 2. 2013, č. j. 6 Ads 134/2012-47, ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013-25, ze dne 20. 2. 2020, č. j. 2 Ads 171/2019-43, nebo ze dne 16. 5. 2025, č. j. 3 Afs 152/2023-58). Jde o projev zásady jednoty správního řízení – řízení před správním orgánem prvního i druhého stupně tvoří jeden celek. Tento postup je ovšem skutečně možný pouze v případě, že na odvolací námitku již poskytuje jasnou odpověď prvostupňové rozhodnutí. Typicky půjde o situaci, kdy se odvolací námitky shodují s námitkami, které již uplatnil odvolatel v prvostupňovém řízení.

[19] Ve vztahu k nyní projednávané věci je nutno předně poznamenat, že za řádné vypořádání odvolací námitky nelze považovat to, že se žalovaný „*rámcově ztotožňuje*“ s argumentací jiného účastníka řízení. Nejenže takový postup představuje spíše rezignaci na odůvodnění, ale navíc vzbuzuje pochybnosti o tom, v čem přesně se vlastně žalovaný s danou argumentací ztotožňuje a v čem nikoliv (jinak by se s ní ztotožňoval zcela, nikoliv pouze rámcově).

[20] První odvolací námitkou, s níž se podle krajského soudu žalovaný nevypořádal, je námitka nedostatku podkladů pro tvrzení o stavu populace ještěřky obecné v dané lokalitě. Tuto námitku žalobce blíže zdůvodnil tak, že se toto tvrzení opírá o blíže neurčené a nespecifikované poznatky správního orgánu prvního stupně z jeho správní činnosti. Dále uvedl, že populační trend druhu není možné dovozovat podle četnosti žádostí o výjimky z jeho ochrany v kraji. Žalovaný na danou námitku reagoval větou: „*Ad II) Odvolací orgán má za to, že v rámci řízení posouzení otázky míry obrožení tohoto druhu posoudil všechny*

rozhodné skutečnosti a rozhodnutí prvoinstanční orgán řádně odůvodnil.“ Nejvyšší správní soud má ve shodě s krajským soudem za to, že žalovaný odvolací námitku řádně nevypořádal.

[21] Nelze souhlasit se stěžovatelkou, že by v tomto případě byla odvolací námitka vypořádána odkazem na prvostupňové rozhodnutí, a to ze dvou důvodů. Předně v tomto případě prvostupňové rozhodnutí neobsahuje žádnou konkrétní odpověď na tuto námitku. Nebylo tedy co si osvojovat. Reakce žalovaného navíc ani žádné osvojení argumentace krajského úřadu nepředstavuje, neboť z citované věty vůbec neplyne, že by úvahy krajského úřadu považoval žalovaný za věcně správné a zákonné. Daná věta je spíše blíže neodůvodněným konstatováním závěru o přezkoumatelnosti prvostupňového rozhodnutí.

[22] Shodné závěry lze učinit také ve vztahu k druhé odvolací námitce, se kterou se žalovaný podle krajského soudu nevypořádal. Žalobce namítal nesprávně zjištěný skutkový stav ohledně vzniku 340 pracovních míst, čímž byl odůvodňován veřejný zájem na výstavbě záměru. Poukazoval přitom na to, že dle doplnění žádosti by mělo vzniknout několik desítek nových pracovních míst. Žalovaný na tuto námitku přímo nijak nereagoval. Za reakci na danou námitku by snad bylo možné považovat následující souvětí: *„Ad III) Krajský úřad se otázkou naplnění zákonných předpokladů pro povolení výjimek ze zákazů dle § 56 zákona u zvláště chráněných druhů včetně druhů evropsky chráněných podrobně zabýval v napadeném rozhodnutí a v tomto směru považuje ministerstvo napadené rozhodnutí za dostatečně odůvodněné a srozumitelné.*“ Toto souvětí však neobsahuje žádné osvojení konkrétních úvah obsažených v rozhodnutí krajského úřadu. Ani v jeho rozhodnutí navíc není obsaženo žádné konkrétní vysvětlení žalobcem uváděného rozporu. I v této části proto krajský soud dospěl ke správnému závěru o nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí.

[23] Třetí podle krajského soudu opomenutou odvolací námitkou žalobce zpochybňoval možnost dovozovat existenci veřejného zájmu na realizaci záměru z jeho souladu s funkčním využitím plochy v územním plánu a zásadách územního rozvoje. Žalobou napadené rozhodnutí ani v tomto případě žádnou přímou reakci neobsahuje. Jelikož se námitka opět týká veřejného zájmu na realizaci záměru, opět by teoreticky mohla být reakce žalovaného obsažena jedině ve shora citovaném souvětí uvozeném *„Ad III)“*, které je fakticky prostým konstatováním přezkoumatelnosti rozhodnutí krajského úřadu. Žalovaný si tedy žádné konkrétní úvahy krajského úřadu neosvojil a ani rozhodnutí krajského úřadu přímou reakcí na tuto odvolací námitku neobsahuje. Krajský soud dospěl i v tomto případě ke správnému závěru o nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí.

[24] A nakonec čtvrtou odvolací námitkou, se kterou se žalovaný podle krajského soudu nevypořádal, byla námitka neprovedení posouzení převahy veřejného zájmu sociálního a ekonomického charakteru nad zájmem na ochraně zvláště chráněných druhů. Ani v tomto případě neobsahuje žalobou napadené rozhodnutí žádnou konkrétní reakci. Jelikož se svou povahou jednalo o námitku nepřezkoumatelnosti prvostupňového rozhodnutí, za postačující by bylo možné považovat odůvodněný závěr o přezkoumatelnosti tohoto rozhodnutí. Napadené rozhodnutí sice obsahuje několik závěrů o přezkoumatelnosti rozhodnutí krajského úřadu, avšak ani v jednom případě se nejedná o závěr odůvodněný a žádný z nich ani nemíří konkrétně na poměrování veřejných zájmů. Žalovaný námitku

pokračování

nevypořádal ani odkazem na konkrétní úvahy krajského úřadu. I kdyby však měl žalovaný v úmyslu odkázat na závěry obsažené v části V. pod bodem 1. prvostupňového rozhodnutí, nelze přehlédnout, že podstatným východiskem pro závěr o existenci veřejného zájmu na realizaci záměru bylo to, že jím bude vytvořeno 340 pracovních míst. Tento údaj však byl žalobcem v odvolání relevantně zpochybněn (viz výše), takže bez adresné reakce žalovaného na tuto námitku nemohla být řádně vypořádána ani námitka neposouzení převahy veřejného zájmu sociálního a ekonomického charakteru nad zájmem na ochraně zvláště chráněných druhů. Také v tomto případě tedy krajský soud správně uzavřel, že je žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.

[25] Stěžovatelka ve vztahu k jednotlivým opomenutým odvolacím námitkám uplatňuje také argumenty poukazující na nedůvodnost těchto námitek. Jde například o argumenty, že ještěrka obecná nebude realizací záměru ohrožena nad míru odůvodněnou v rozhodnutí o výjimce, že krajský úřad disponuje nejen odbornými znalostmi, ale též znalostmi místních poměrů ve vztahu k výskytu ještěrky obecné, že žalovaný neměl důvod závěry krajského úřadu zpochybňovat, že správný počet pracovních míst je uveden v listině označené jako Zdůvodnění veřejného zájmu nebo že soulad záměru s územně plánovací dokumentací byl pouze jedním z hledisek posouzení veřejného zájmu. Důvodností odvolacích námitek se však musí v první řadě zabývat žalovaný. Nejvyšší správní soud tak z důvodu nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí učinit nemůže, a nemůže se proto ani vyjádřit k tomu, nakolik jsou uvedené argumenty stěžovatelky pádné. Chtěla-li snad stěžovatelka touto věcnou argumentací podpořit svůj názor, že se ze strany žalobce jednalo o námitky irelevantní a obstrukční, pak se Nejvyšší správní soud s takovým hodnocením neztotožňuje. Námitky byly racionálně odůvodněné, týkaly se podstaty věci a z obsahu správního spisu neplyne, že by byly uplatňovány účelově. Nejednalo se ani o okrajové argumenty, jejichž vypořádání by bylo patrné z vypořádání základních námitek žalobce. Z obsahu správního spisu neplynou žádné okolnosti, které by snad mohly ospravedlňovat přístup žalovaného k vypořádání odvolacích námitek.

[26] Nejvyšší správní soud uzavírá, že krajský soud dospěl ve svém rozsudku ke správnému závěru o nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí.

IV. Závěr a náklady řízení

[27] Na základě výše uvedených skutečností Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 poslední věty s. ř. s. zamítl.

[28] O nákladech řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatelka (osoba zúčastněná na řízení; v řízení o kasační stížnosti v pozici účastníka řízení dle § 105 odst. 1 s. ř. s.) neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Za neúspěšného účastníka řízení je nutno považovat také žalovaného, neboť jeho rozhodnutí bylo krajským soudem (správně) zrušeno. Žalobce měl ve věci plný úspěch a náhrada nákladů by mu sice náležela, ale z obsahu soudního spisu

nevyplynuly žádné náklady, které by mu v řízení o kasační stížnosti vznikly, a proto mu Nejvyšší správní soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. října 2025

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu